

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

z 20. septembra 2007*

Vo veci T-136/05,

EARL Salvat père & fils, so sídlom v Saint-Paul-de-Fenouillet (Francúzsko),

Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées (CIVDN), so sídlom v Perpignane (Francúzsko),

Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine (CNIV), so sídlom v Paríži (Francúzsko),

v zastúpení: H. Calvet a O. Billard, advokáti,

žalobcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorých v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Giolito a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie článku 1 ods. 1 a 3 rozhodnutia Komisie 2007/253/ES z 19. januára 2005 o Pláne Rivesaltes a parafiškálnych daniach [poplatkoch — *neoficiálny preklad*] CIVDN (Medziodvetvového výboru pre prírodné sladké vína [likérové vína s chráneným označením — *neoficiálny preklad*]), ktoré zaviedlo Francúzsko (Ú. v. EÚ L 112, 2007, s. 1).

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

II - 4068

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. novembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Na základe sťažnosti sa Komisia v júli 1999 obrátila na francúzske orgány s otázkami týkajúcimi sa rozličných opatrení na konverziu viníc známych pod menom „plán Rivesaltes“. Keďže dané opatrenia boli zavedené bez predchádzajúceho schválenia Komisiou, boli zapísané do registra neoznámenej pomoci pod číslom NN 139/2002.

- 2 Komisia informovala Francúzsku republiku listom z 21. januára 2003 o svojom rozhodnutí začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES vo veci tejto pomoci. Oznámením uverejneným v *Úradnom vestníku Európskej únie* 5. apríla 2003 Komisia vyzvala dotknuté strany, aby predložili svoje pripomienky podľa článku 88 ods. 2 ES (Ú. v EÚ C 82, s. 2). Francúzske orgány jej zaslali svoje pripomienky listami zo 16. a 18. júna 2003, ako aj z 10. septembra 2004, pričom tento posledný uvedený list bol odpoveďou na pripomienky sťažovateľa.

Rozhodnutie

- 3 Rozhodnutím z 19. januára 2005 o Pláne Rivesaltes a parafiškálnych daniach [poplatkoch — *neoficiálny preklad*] (CIVDN) Medziodvetvového výboru pre prírodné sladké vína [likérové vína s chráneným označením — *neoficiálny preklad*], ktorý zaviedlo Francúzsko, Komisia rozhodla o zákonnosti rozličných opatrení prijatých Francúzskou republikou týkajúcich sa prírodných sladkých vín z regiónu Východné Pyreneje (ďalej len „rozhodnutie“).

Dotknuté opatrenia

- 4 V dôsledku ťažkostí s uvádzaním označení „Rivesaltes“ na trh bol v roku 1996 vypracovaný plán s rovnakým menom. Cieľom tohto plánu konverzie bolo podľa odôvodnenia č. 6 tohto rozhodnutia nahradiť prostredníctvom vyklčovania a opätovnej výsadby kvalitných odrôd viniča časť produkcie prírodných sladkých vín predmetného regiónu. V záujme úspešného uskutočnenia tohto plánu mali výrobcovia až do augusta 2000 prístup k dvom typom pomoci, a to k „prémii za zmrazenie [za vyňatie plôch — *neoficiálny preklad*]“ a k „pomoci na konverziu“. Boli zavedené aj „reklamno-propagačné a prevádzkové aktivity“.

— Prémia za vyňatie plôch

- 5 CIVDN zaviedol rozhodnutím 96-1 z 9. júla 1996 medziodvetvový príspevok na financovanie plánu Rivesaltes. Príspevok vo výške 50 francúzskych frankov (FRF) za hektoliter vyprodukovaný v predmetnom regióne bol určený na financovanie vyplácania prémie za vyňatie plôch na každý pozemok, ktorý v roku 1995 produkoval vína Rivesaltes alebo Grand Roussillon a ktorý by v období od zberu v roku 1995 do zberu v roku 2000 vrátane produkoval stolové víno alebo vína so zemepisným označením pôvodu. Prémia za vyňatie plôch bola skutočne poskytnutá producentom,

ktorí sa zaviazali, že počas päťročného obdobia nebudú požadovať chránené označenie pôvodu (CHOP) „Rivesaltes“ alebo „Grand Roussillon“. Prémia nepredpokladala zastavenie produkcie alebo jej obmedzenie, ale len kompenzáciu za využitie produkcie bez CHOP. Výška prémie za vyňatie plôch bola 5 000 FRF ročne za vyňatý hektár (odôvodnenia č. 8 až 11 rozhodnutia).

— Pomoc na konverziu

- 6 Plán Rivesaltes, tak ako bol prijatý v roku 1996, predpokladal pomoc vo výške 25 000 FRF/ha určenú na konverziu na CHOP „Muscat de Rivesaltes“ a pomoc vo výške 40 000 FRF/ha na konverziu na CHOP „Côtes du Roussillon Villages“ a na vína so zemepisným označením pôvodu (odôvodnenie č. 15 rozhodnutia). Táto pomoc bola čiastočne financovaná zo štátneho rozpočtu (odôvodnenie č. 17 rozhodnutia).

— Reklamno-propagačné a prevádzkové aktivity

- 7 Rozhodnutím 97-9 z 29. decembra 1997 zaviedol CIVDN od 1. januára 1998 medziodvetvový príspevok na financovanie reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít v prospech týchto CHOP „Rivesaltes“, „Grand Roussillon“, „Muscat de Rivesaltes“ a „Banyuls“ (odôvodnenie č. 19 rozhodnutia). Tieto príspevky boli podľa CHOP od 25 FRF na hektoliter až do 50 FRF na hektoliter (odôvodnenie č. 20 rozhodnutia). Obdobne rozhodnutím 98-1 z 10. júla 1998 zaviedol CIVDN od 1. septembra 1998 medziodvetvový príspevok na financovanie reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít v prospech CHOP „Rivesaltes“, „Grand Roussillon“, a „Maury“ (odôvodnenie č. 22 rozhodnutia). Oba príspevky boli zrušené rozhodnutím 99-1 zo 17. decembra 1999, ktorým CIVDN zaviedol medziodvetvový príspevok určený na

financovanie reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít v prospech CHOP „Banyuls“, „Banyuls Grand Cru“, „Muscat de Rivesaltes“, „Rivesaltes“, „Grand Rousillon“ a „Maurý“ (odôvodnenie č. 25 rozhodnutia). Rozhodnutím 00-1 sa stanovilo pokračovanie tohto príspevku s drobnými úpravami (odôvodnenie č. 28 rozhodnutia).

Právne posúdenie v rozhodnutí

- 8 Vo svojom právnom posúdení Komisia skúma predovšetkým existenciu selektívneho zvýhodnenia financovaného zo štátnych prostriedkov. Pokiaľ ide o povahu predmetných príspevkov, domnieva sa, že ide o parafiškálne poplatky, teda o verejné zdroje (odôvodnenie č. 74 rozhodnutia).
- 9 Na základe tohto skúmania Komisia dospela k záveru, že predmetné opatrenia predstavujú „výhodu financovanú z verejných zdrojov, ktorá sa im poskytuje, pričom z nej nemôžu ťažiť iní operátori, a ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí jej narušením tým, že zvýhodňuje niektoré podniky a niektoré produkcie, čím môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Predstavuje teda pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy“. Z toho vyvodzuje, že tieto opatrenia predstavujú pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES (odôvodnenie č. 82 rozhodnutia).
- 10 Vo svojom skúmaní zlučiteľnosti pomoci Komisia predovšetkým vylučuje uplatňovanie výnimiek zo všeobecnej zásady nezlučiteľnosti štátnej pomoci so zmluvou stanovených v článku 87 ods. 2 a 3 ES v prejednávanej veci (odôvodnenie č. 83 až 86 rozhodnutia).
- 11 Ďalej konštatuje, že keďže opatrenia zavedené Francúzskou republikou obsahujú prvky štátnej pomoci, ide o novú pomoc neoznámenú Komisii a z tohto dôvodu v zmysle Zmluvy protiprávnu (odôvodnenie č. 88 rozhodnutia).

- 12 Ďalej pred tým, než dospeje k záveru, analyzuje každé opatrenie vo svetle uplatniteľných ustanovení, najmä ustanovení, ktoré upravujú spoločnú organizáciu predmetného trhu, ako aj financovanie pomoci (odôvodnenia č. 95 až 127 rozhodnutia).

Výrok rozhodnutia

- 13 Výrok rozhodnutia je formulovaný takto:

„Článok 1

1. Štátna pomoc, ktorú [Francúzska republika] zaviedl[a] v podobe ‚prémie za zmrazenie‘ [za vyňatie plôch‘ — *neoficiálny preklad*] poskytnutá francúzskym producentom vína, ktorí sa zaviazali nepožadovať chránené označenie pôvodu CHOP ‚Rivesaltes‘ alebo ‚Grand Roussillon‘ v období od zberu v roku 1996 do zberu v roku 2000 vrátane, je nezlučiteľná so spoločným trhom.

2. Štátna pomoc, ktorú [Francúzska republika] zaviedl[a] v podobe plánu konverzie viníc CHOP ‚Rivesaltes‘ v období od zberu v roku 1996 do zberu v roku 2000 vrátane, individuálne pridelená nad rámec 30 % skutočných nákladov a/alebo maximálnej výšky 5 030,82 EUR/ha (33 000 FRF/ha) v jednotlivých prípadoch, je nezlučiteľná so spoločným trhom.

3. Štátna pomoc, ktorú [Francúzska republika] zaviedl[a] v období od 1. januára 1998 do 31. decembra 2000 v podobe reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít v prospech CHOP ‚Rivesaltes‘, ‚Grand Roussillon‘, ‚Muscat de Rivesaltes‘ a ‚Banyuls‘ je zlučiteľná so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy.

Článok 2

1. [Francúzska republika] prijme opatrenia potrebné na to, aby nezlučiteľnú pomoc uvedenú v článku 1 ods. 1 a 2 spätne vymohla od jej príjemcov. Pomoc sa neodkladne vráti v súlade s postupmi vnútroštátnych právnych predpisov, ak tieto umožňujú okamžite a efektívne vykonať toto rozhodnutie. Pomoc, ktorú treba vymáhať, zahŕňa úroky od dátumu, keď bola príjemcovi poskytnutá, až do dátumu jej vrátenia. Tieto úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby Komisie ustanovenej spôsobom stanovenia referenčných a diskontných sadzieb.

2. Na účely navrátenia nezlučiteľnej pomoci uvedenej v článku 1 ods. 1 [Francúzska republika] oznámi Komisii informácie o celkovej sume pomoci poskytnutej v rámci tohto opatrenia, ako aj o jej financovaní, vrátane súhrnu príjmov z medziodvetvého príspevku vytvoreného na tento účel, a o počte hektárov, na ktoré bola poskytnutá prémie za zmrazenie [za vyňatie plôch — *neoficiálny preklad*].

Článok 3

[Francúzska republika] informuje Komisiu v lehote dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

14 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 30. marca 2005, société civile d'exploitation agricole à responsabilité limitée (EARL) (spoločnosť s ručením obmedzeným zaoberajúca sa poľnohospodárskou činnosťou) Salvat père & fils (ďalej len „Salvat“), CIVDN a Národný medziodvetvový výbor pre vína s označením pôvodu (CNIV) (Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine) podali proti rozhodnutiu žalobu.

15 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil článok 1 ods. 1 a 3 rozhodnutia,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

16 Samostatným podaním z 29. júna 2005 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. V tomto podaní navrhovala zamietnuť žalobu pre neprípustnosť bez toho, aby bola vec prejednaná, a zaviazat žalobcov na náhradu trov konania.

17 Uznesením z 22. septembra 2005 predseda piatej komory Súdu prvého stupňa povolil Francúzskej republike, aby vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov žalobcov. Listom z 26. októbra 2005 francúzska vláda uviedla, že sa nechce vyjadrovať k príпустnosti a v tomto štádiu nepodá vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania v tejto veci.

18 Uznesením Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2005 bolo konanie o námietke neprípustnosti spojené s konaním vo veci samej s tým, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

19 Vo svojom vyjadrení k žalobe Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú a subsidiárne ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

20 Francúzska republika nepodala vyjadrenie vedľajšieho účastníka vo veci samej v stanovenej lehote. Keď bola kanceláriou Súdu prvého stupňa informovaná o dátume pojednávania, listom z 25. októbra 2006 oznámila, že sa na ňom nezúčastní.

21 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 16. novembra 2006.

O prípustnosti

22 Komisia v prvom rade poukazuje na nedostatok právneho záujmu CIVDN podať žalobu proti obom napadnutým ustanoveniam z dôvodu jeho zrušenia. V druhom

rade tvrdí, že žalobcovia nemajú právny záujem na konaní proti článku 1 ods. 3 rozhodnutia. V treťom rade napáda tvrdenie, že žalobcovia sú článkom 1 ods. 1 rozhodnutia priamo a osobne dotknutí.

O spôsobilosti CIVDN podať proti obom napadnutým ustanoveniam žalobu z dôvodu jeho zrušenia

Tvrdenia účastníkov konania

23 Podľa Komisie bol CIVDN zlikvidovaný a zrušený rozhodnutím jeho valného zhromaždenia z 20. decembra 2000 a bol nahradený Conseil interprofessionnel des vins de Roussillon (CIVR) (Medziodvetvovou radou vín z oblasti Roussillon). Komisia tvrdí, že bola o tomto zrušení informovaná listami zo 14. decembra 2000 a zo 6. decembra 2001 (odôvodnenie č. 48 rozhodnutia).

24 CIVDN uvádza, že bol zriadený zákonom č. 200 z 2. apríla 1943, ktorý je stále účinný. Uznesenie 2005-554 z 26. mája 2005 (JORF č. 122 z 27. mája 2005) skutočne stanovuje, že CIVDN sa zrušuje za podmienok stanovených ministerským výnosom. Žalobca však dodáva, že ak je pravda, že ministerským výnosom z 9. augusta 2005 (JORF č. 201 z 30. augusta 2005) sa začala likvidácia a bol menovaný likvidátor, CIVDN naďalej zostáva právnickou osobou až do svojho zrušenia. V každom prípade uznesením 2005-554 a ministerským výnosom z 9. augusta 2005 nemôže byť CIVDN retroaktívne odňatá jeho právna subjektivita právnickej osoby, ktorá mu nemohla chýbať ku dňu podania tejto žaloby, teda 30. marca 2005.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 25 Súd prvého stupňa uvádza, že zápisnica z valného zhromaždenia CIVDN, ktoré sa konalo 20. decembra 2000, potvrdzuje, že s prihliadnutím na skutočnosť, že CIVR od 1. januára 2001 nahradí pôvodné medziodvetvové výbory, je potrebné zaoberať sa podmienkami zrušenia CIVDN stanovením harmonogramu na tento účel.
- 26 Z dokumentov predložených žalobcom a nespochybných Komisiou však vyplýva, že CIVDN v každom prípade nebol zrušený v decembri 2000, pretože jeho zrušenie bolo stanovené uznesením 2005-554, a že ministerský výnos z 9. augusta 2005 stanovuje podmienky zrušenia. V tomto kontexte už CIVDN nestratil procesnú spôsobilosť.
- 27 Z toho vyplýva, že v deň podania tejto žaloby bol CIVDN právnickou osobou, ktorá má procesnú spôsobilosť, a že okrem toho nič nenaznačuje, že túto spôsobilosť od tohto času stratil. Z tohto dôvodu teda Komisia nesprávne spochybňuje procesnú spôsobilosť CIVDN uvádzaním tvrdenia o jeho zrušení.

O nedostatku záujmu žalobcov na konaní proti článku 1 ods. 3 rozhodnutia

Tvrdenie účastníkov konania

- 28 Komisia uvádza, že článok 1 ods. 3 rozhodnutia nemôže žalobcom spôsobiť ujmu, keďže je v ich prospech vzhľadom na to, že pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú so

spoločným trhom. Na podporu tohto tvrdenia Komisia poukazuje na uznesenie Súdneho dvora z 28. januára 2004, Holandsko/Komisia (C-164/02, Zb. s. I-1177, body 18 až 25), a rozsudku Súdu prvého stupňa zo 14. apríla 2005, Sniace/Komisia (T-141/03, Zb. s. II-1197, body 25 a nasl.).

29 Podľa tejto analýzy je žaloba CIVDN, združenia povereného ochranou kolektívnych záujmov jeho členov, zjavne neprípustná v rozsahu, v akom tento výbor zastupuje príjemcov pomoci vyhlásenej za zlučiteľnú. CNIV je, pokiaľ ide o neho samotného, ešte menej dotknutý rozhodnutím, ktoré je v prospech výrobcov prírodných sladkých vín.

30 Komisia zdôrazňuje aj to, že rozhodnutie sa nevzťahuje na príspevky ako také a jeho cieľom vôbec nie je porovnávať ich s pomocou.

31 Žalobcovia zastávajú názor, že majú právny záujem na konaní proti tomuto ustanoveniu. Judikatúra, na ktorú poukazuje Komisia, v žiadnom prípade neumožňuje zásadne vylúčiť prípustnosť žaloby o neplatnosť podanej príjemcom pomoci proti rozhodnutiu, ktorým sa táto pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom. Vyhlásenie zlučiteľnosti pomoci nezavazuje Súd prvého stupňa povinnosti preskúmať, či posúdenie Komisie má v prejednávanej veci také záväzné právne účinky, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcov. Na rozdiel od prípadu žalobkyne v rozsudku Sniace/Komisia, už citovanom v bode 28 vyššie, sa však žalobcovia v prejednávanej veci odvolávali na žaloby, ktoré sú už prejednané vnútroštátnymi súdmi.

32 Podľa žalobcov bol totiž CIVR, právny nástupca CIVDN, povinný podať žalobu proti vinohradníkovi, SCEA Marty, na účely jeho zaviazania na zaplatenie povinných dobrovoľných príspevkov, ktoré je dlžný CIVR. Pritom vo vyjadrení žalovaného

predmetná spoločnosť navrhuje, aby vnútroštátny súd rozhodol, že „povinné dobrovoľné príspevky, ktorých zaplatenie žiada CIVR, predstavujú štátnu pomoc v zmysle článkov 87 ES a 88 ES“. V dôsledku toho je teda riziko podávania súdnych žalôb týkajúcich sa kvalifikácie povinných dobrovoľných príspevkov ako štátnej pomoci v prejednávanej veci reálne.

- 33 CIVDN má teda vlastný právny záujem na konaní proti článku 1 ods. 3 rozhodnutia, keďže ten mu priamo bráni konať tak, ako má v úmysle v rámci svojich vlastných právomocí. To isté platí aj pre CNIV, keďže kvalifikácia financovania medziodvetvových aktivít prostredníctvom povinných dobrovoľných príspevkov ako štátnej pomoci môže závažným spôsobom destabilizovať fungovanie medziodvetvových výborov v odvetví vinohradníctva, ktoré sú v CNIV združené. To platí aj pre Salvat, ktorý má ako člen medziodvetvovej organizácie v odvetví vinohradníctva prospech zo všetkých medziodvetvových aktivít financovaných týmito príspevkami kvalifikovanými ako štátna pomoc.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 34 V rámci skúmania prípustnosti tejto žaloby je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sú aktmi alebo rozhodnutiami, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť v zmysle článku 230 ES, len opatrenia, ktoré vyvolávajú závažné právne účinky, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcov tým, že podstatným spôsobom menia ich právne postavenie (pozri uznesenie Holandsko/Komisia, už citované v bode 28 vyššie, bod 18 a tam citovaná judikatúra). Okrem toho žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná iba v prípade, že žalobca má právny záujem na vyhlásení neplatnosti napadnutého aktu. Takýto právny záujem musí byť skutočný a posudzuje sa podľa dňa, keď bola žaloba podaná (pozri rozsudok Sniace/Komisia, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 25 a tam citovaná judikatúra).

- 35 Každý z účastníkov konania na podporu svojho tvrdenia poukazuje na rozsudok Sniace/Komisia, už citovaný v bode 28 vyššie.
- 36 Pritom je potrebné skonštatovať, že v tomto rozsudku na účely vyslovenia neprípustnosti Súd prvého stupňa nezaložil svoje rozhodnutie na jedinej skutočnosti, že rozhodnutie vyhlásilo pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom. Naopak, Súd prvého stupňa konkrétne preskúmal situáciu žalobcu. Napokon vo svojom rozsudku z 30. januára 2002, *Nuove Industrie Molisane/Komisia* (T-212/00, Zb. s. II-347, bod 38), Súd prvého stupňa vyhlásil, že jediná skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie v tejto veci vyhlasuje oznámenú pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom, a teda v zásade žalobcovi nespôsobuje ujmu, nezbavuje sudcu Spoločenstva povinnosti preskúmať, či má posúdenie Komisie v prejednávanej veci také záväzné právne účinky, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcov.
- 37 V dôsledku toho, aj keď článok 1 ods. 3 rozhodnutia vyhlasuje štátnu pomoc, ktorú Francúzska republika zaviedla vo forme reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít v prospech niektorých CHOP, za zlučiteľnú so spoločným trhom, je potrebné preskúmať, či toto ustanovenie ovplyvňuje záujmy žalobcov.
- 38 V prvom rade je potrebné skonštatovať, že v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, rozhodnutie nekvalifikuje financovanie predmetných aktivít prostredníctvom medzi-odvetvových príspevkov ako štátnu pomoc. Z výroku rozhodnutia a z jeho odôvodnenia veľmi jasne vyplýva, že ako štátna pomoc sú kvalifikované práve predmetné aktivity, a nie príspevky.
- 39 Povaha príspevkov je v rozhodnutí skúmaná vo vzťahu ku skutočnosti, či môžu mať povahu štátnych prostriedkov. V odôvodnení č. 74 rozhodnutia Komisia svoje skúmanie uzatvára domnienkou, že v prejednávanej veci ide o parafiškálne poplatky, teda verejné prostriedky.

40 Je zrejmé, že rozhodnutie v odôvodnení č. 134 pripomína zásadu vyslovenú rozsudkom Súdneho dvora z 21. októbra 2003, Van Calster a i. (C-261/01 a C-262/01, Zb. s. I-12249, body 53 a 54), podľa ktorej, pokiaľ bolo opatrenie pomoci, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je jeho financovanie, vykonané v rozpore s povinnosťou oznámenia, vnútroštátne súdy sú v zásade povinné nariadiť vrátenie poplatkov alebo špecifických odvodov uložených na financovanie tejto pomoci. Komisia však neskúma, či sú podmienky uplatňovania tejto zásady v prejednávanej veci splnené. Z tohto hľadiska treba pripomenúť, že aby sa mohol poplatok považovať za neoddeliteľnú súčasť opatrenia, ktoré je pomocou, musí medzi poplatkom a pomocou na základe príslušnej vnútroštátnej právnej úpravy existovať záväzný vzťah určenia spočívajúci v použití v tom zmysle, že výnos z poplatku sa povinne použije na financovanie pomoci. Pokiaľ takýto vzťah existuje, výnos z poplatku priamo ovplyvňuje rozsah pomoci a v dôsledku toho posúdenie zlučiteľnosti tejto pomoci so spoločným trhom (pozri rozsudok Súdneho dvora z 27. októbra 2005, Casino France a i., C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, Zb. s. I-9481, bod 40 a tam citovanú judikatúru). Rozhodnutie však neuvádza, či v prejednávanej veci existuje záväzný vzťah určenia medzi výnosom z príspevkov a výškou zaplatenej pomoci, a neposkytuje žiaden dôkaz umožňujúci tento vzťah preukázať. Žalobcovia viac nepredložili podrobné tvrdenie na podporu existencie takéhoto vzťahu.

41 V druhom rade, pokiaľ ide o súdne žaloby prejednávané pred vnútroštátnymi súdmi, je potrebné zdôrazniť, že aj keď žalobcovia tvrdia, že ide o viaceré žaloby, citujú len jednu z nich. Ide o žalobu podanú CIVR 6. decembra 2004 na Tribunal d'instance de Perpignan proti SCEA Marty.

42 Je potrebné uviesť, že tento spor sa týka nezaplatenia „dobrovoľných povinných príspevkov“ podľa výúčtovania vydaného 29. septembra 2004, a nie vyplácania pomoci vo forme reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít medzi 1. januárom 1998 a 31. decembrom 2000 uvedených v článku 1 ods. 3 rozhodnutia. Okrem toho nie je vôbec preukázané, že príspevky sú spojené s vyplácaním takejto pomoci.

- 43 Žalobcovia teda nepreukázali existenciu skutočného rizika, že ich právne postavenie je dotknuté súdnymi žalobami týkajúcimi sa štátnej pomoci vykonanej medzi 1. januárom 1998 a 31. decembrom 2000 vo forme reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít.
- 44 V treťom a poslednom rade, pokiaľ ide o tvrdenie založené na právnej neistote, ktorú by tieto žaloby spôsobili úplnou destabilizáciou akéhokoľvek fungovania medziodvetvových výborov, toto tvrdenie nie je presvedčivé, ani pokiaľ ide o minulosť, ani o budúcnosť.
- 45 Pokiaľ ide o minulosť, žalobcovia neuvádzali, že spor medzi CIVR a SCEA Marty, ktorý zahŕňa príspevky tohto podniku voči tomuto výboru, nemôže sám destabilizovať celé odvetvie ani za predpokladu, že existuje súvislosť s rozhodnutím. Žalobcovia v každom prípade nepredložili žiaden dôkaz spôsobilý preukázať destabilizáciu alebo ohrozenie medziodvetvových výborov vyplývajúce z kvalifikácie predmetných reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít ako štátnej pomoci.
- 46 Ako to zdôraznila Komisia na pojednávaní a Súd prvého stupňa to vzal na vedomie, rozhodnutie nekvalifikuje príspevky ako také ako štátnu pomoc, takže nezakladá povinnosť vrátiť príspevky prispievateľom. Komisia vyhlásila, že je pripravená zaslať žalobcom list v tomto zmysle.
- 47 Pokiaľ ide o možnú destabilizáciu budúcich aktivít medziodvetvových výborov, žalobcovia sa nemôžu odvolávať na budúce a neisté situácie na odôvodnenie svojho záujmu na zrušení napadnutého aktu (pozri v tomto zmysle rozsudok Sniace/Komisia, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 26).

- 48 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že žalobcovia nepreukázali svoj existujúci a aktuálny záujem podať žalobu proti článku 1 ods. 3 rozhodnutia. Ich žaloba preto musí byť vyhlásená za neprípustnú, pokiaľ smeruje k zrušeniu článku 1 ods. 3 rozhodnutia.

O aktívnej legitímácii žalobcov proti článku 1 ods. 1 rozhodnutia

Tvrdenia účastníkov konania

- 49 Podľa Komisie žalobcovia už nemajú „priamy a osobný záujem na podaní žaloby“ proti článku 1 ods. 1 rozhodnutia. V prejednávanej veci je nepochybné, že rozhodnutie je určené francúzskemu štátu a nie žalobcom, a preto je potrebné preukázať, či možno napadnutý akt, formálne určený členskému štátu, považovať za akt, ktorý sa priamo a osobne dotýka každého z troch žalobcov.
- 50 Komisia zdôrazňuje, že na účely stanovenia podmienok prípustnosti žaloby o neplatnosť podanej fyzickými alebo právnickými osobami je potrebné rozlišovať medzi všeobecne platnými a individuálne platnými aktmi. V prejednávanej veci predstavuje rozhodnutie všeobecne platný akt, pretože sa týka systému pomoci uplatniteľného na neurčitý počet neurčiteľných podnikov, len v závislosti od ich príslušnosti k dost širokej skupine podnikov, ktoré vyrábajú prírodné sladké vína.
- 51 Pokiaľ ide o Salvat, Komisia tvrdí, že rozhodnutie sa ho osobne nedotýka. Aby mohlo mať rozhodnutie všeobecnej povahy individuálnu povahu vo vzťahu k žalobcovi, je potrebné, aby sa tento posledný menovaný dovoľával osobných vlastností a zvláštnych okolností, ktoré ho vymedzujú vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe. V tomto

prípade to však tak nie je. Rozhodnutie malo dopad na situáciu každého podniku, ktorý mohol mať prospech z prémie za vyňatie plôch. Rozhodnutie nezasiahlo do špecifických práv určitých podnikov, odlišných od práv ďalších podnikov, ktoré boli príjemcami pomoci.

- 52 Toto riešenie potvrdzujú rôzne rozsudky Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa a nespochybňujú ho ani rozsudky Súdneho dvora z 19. októbra 2000, *Itálie a Sardegna Lines/Komisia* (C-15/98 a C-105/99, Zb. s. I-8855, ďalej len „rozsudok Sardegna Lines“), a z 29. apríla 2004, *Taliansko/Komisia* (C-298/00 P, Zb. s. I-4087, ďalej len „rozsudok Alzetta“).
- 53 Napadnuté ustanovenia rozhodnutia sa už Salvatu priamo nedotýkajú. Jediné ustanovenie spôsobilé priamo sa dotýkať žalobcu, a konkrétne spoločnosti Salvat, je článok 2, ktorý ukladá Francúzskej republike povinnosť vymáhať nezlučiteľnú pomoc uvedenú v článku 1. Žiadny zo žalobcov však nenapadol článok 2 rozhodnutia.
- 54 Nakoniec Komisia potvrdzuje, že Salvat nemá vlastnosti, ktoré sú preň osobitné, ani sa nenachádza v skutkovej situácii, ktorá ho vymedzuje vo vzťahu k akémukoľvek inému skutočnému alebo potenciálnemu príjemcovi systému zavedeného Francúzskou republikou. Nespĺňa teda podmienky uvedené v článku 230 štvrtom odseku ES na podanie návrhu na Súd prvého stupňa.
- 55 Pokiaľ ide o CIVDN, žaloba je v každom prípade neprípustná s ohľadom na zjavný nedostatok osobného záujmu na jeho strane. Komisia tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry združenie podnikov, ktoré nie je adresátom napadnutého aktu, je oprávnené podať žalobu len vtedy, ak má vlastný právny záujem na konaní, najmä preto, že jeho rokovacie postavenie bolo predmetným aktom dotknuté, alebo ak združenie nahradí jedného alebo viacerých jeho členov, ktorých zastupuje, pokiaľ sú jeho samotní

členovia oprávnení podať prípustnú žalobu. Na jednej strane však CIVDN nepredložil žiaden vlastný dôvod, ktorý by sa odlišoval od dôvodov uvádzaných jeho členmi. Konkrétne je nesporné, že tento výbor nehral v správnom konaní žiadnu úlohu. Na druhej strane jeho členovia, ako je aj Salvat, nemajú aktívnu legitimáciu, takže CIVDN nemôže mať aktívnu legitimáciu ako ich zástupca z tých istých dôvodov.

56 Pokiaľ ide o CNIV, Komisia pripomína, že tento výbor združuje vinohradnícke medzi-odvetvové výbory, ktoré sú súkromné organizácie uznané štátom. Podľa Komisie tvrdenia rozvinuté na podporu neprípustnosti žaloby CIVDN sa uplatnia *mutatis mutandis* a *a fortiori* na CNIV. Členovia tohto posledného uvedeného výboru totiž nie sú príjemcami pomoci vyplatenej na základe rozhodnutia, ktorí by mohli individuálne podať žalobu o neplatnosť.

57 Žalobcovia tvrdia, že sú napadnutým rozhodnutím priamo a osobne dotknutí.

58 Salvat tvrdí, že je priamo dotknutý, pretože príkaz na vymáhanie uložený Francúzskej republike v článku 2 rozhodnutia ovplyvňuje jeho právne postavenie. Keďže podľa neho francúzsky štát nemá žiadnu voľnú úvahu, musí dosiahnuť od podniku vrátenie individuálnej pomoci, ktorá mu bola poskytnutá. Ak je však pravda, že existencia tohto príkazu na vymáhanie uloženého Francúzskej republike v rozhodnutí zakladá priamu súvislosť medzi postavením Salvatu a rozhodnutím, z tohto zistenia nevyplýva, že Salvat je povinný napadnúť článok 2 rozhodnutia, aby bola jeho žaloba prípustná. Jediným adresátom príkazu na vymáhanie obsiahnutého v rozhodnutí je totiž dotknutý členský štát. Salvat napokon dodáva, že jeho právne postavenie ovplyvňuje predovšetkým kvalifikácia predmetných opatrení ako pomoci, a ak by bol článok 1 ods. 1 rozhodnutia zrušený, z článku 2 by už nevyplývala žiadna povinnosť vymáhania.

- 59 Salvat takisto tvrdí, že je osobne dotknutý rozhodnutím ako podnik, ktorý je skutočným príjemcom individuálnej pomoci, ktorá bola poskytnutá na základe systému pomoci, ktorej vrátenie je nariadené. Jeho postavenie je totožné s postavením Sardegna Lines, ktorej žaloba bola vyhlásená Súdny dvorom za prípustnú (rozsudok Sardegna Lines, už citovaný v bode 55 vyššie). Podľa Salvatu v rozsudkoch, ktoré uvádza Komisia na podporu svojho tvrdenia, vyplýva neprípustnosť vyslovená Súdny dvorom zo skutkových okolností vlastných týmto veciam, v ktorých predmetné rozhodnutie neobsahovalo príkaz na vymáhanie už vyplatenej pomoci. Salvat uvádza, že rozlišovanie Komisie medzi žalobami o neplatnosť týkajúcimi sa individuálnych pomoci, ktoré sú prípustné, a žalobami týkajúcimi sa systémov pomoci, ktoré sú neprípustné, je celkom umelé a nespočíva na judikatúre, na ktorú poukazuje Komisia.
- 60 CIVDN tvrdí, že má vlastný právny záujem na konaní. Dôkaz vlastného záujmu organizácie na konaní nie je podmienený ani obmedzený jej postavením vyjednávateľa. Napadnuté rozhodnutie sa priamo dotýka medziodvetvových aktivít zavedených CIVDN a financovaných prostredníctvom ním zavedených príspevkov a bráni mu vo vykonávaní jeho vlastných právomocí.
- 61 CIVDN tiež tvrdí, že má právny záujem na konaní na účely ochrany kolektívneho záujmu svojich členov, ktoré sú rozhodnutím priamo a osobne dotknutí. Títo členovia sú však individuálne oprávnení podať žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu ako skutoční príjemcovia pomoci, ktorej vymáhanie nariadila Komisia.
- 62 CNIV, neziskové združenie upravené zákonom z 1. júla 1901, tvrdí, že má preukázateľne vlastný právny záujem na konaní ako zástupca medziodvetvových výborov vinohradníctva a ochranca ich kolektívneho záujmu. Pripomína, že podľa jeho stanov je jeho cieľom najmä „zabezpečiť zastupovanie medziodvetvových výborov vín s označením pôvodu pred súdmi“.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 63 Podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže každá fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiam, ktoré sú jej určené, a proti rozhodnutiam, ktoré sa jej bezprostredne a osobne týkajú, hoci sú vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe.
- 64 Podľa ustálenej judikatúry sú iné subjekty, než sú adresáti rozhodnutia, osobne dotknuté, len ak ich toto rozhodnutie postihuje z dôvodu určitých ich osobitných vlastností alebo z dôvodu skutkových okolností, ktoré ich charakterizujú vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a z tohto dôvodu ich individualizujú analogicky ako adresátov tohto rozhodnutia (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197; z 2. apríla 1998, Greenpeace Council a i./Komisia, C-321/95 P, Zb. s. I-1651, body 7 a 28, a rozsudok Sardegna Lines, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 32).
- 65 V prejednávanej veci je nesporné, že rozhodnutie je určené Francúzskej republike a nie žalobcom. Preto je potrebné preskúmať, či sa napadnutý akt priamo a osobne dotýka každého z nich.
- 66 Súd prvého stupňa považuje za vhodné najskôr preskúmať, či je Salvat priamo a osobne dotknutý článkom 1 ods. 1 rozhodnutia.
- 67 Súdny dvor rozhodol, že podnik v zásade nemôže napadnúť rozhodnutie Komisie, ktorým zakazuje systém odvetvovej pomoci, ak je týmto rozhodnutím dotknutý len z dôvodu svojej príslušnosti k predmetnému odvetviu a z dôvodu svojho postavenia potenciálneho príjemcu tohto systému. Takéto rozhodnutie sa totiž s ohľadom na

žalujúci podnik javí ako všeobecne platné opatrenie, ktoré sa uplatňuje na objektívne určené situácie a zahŕňa právne účinky s ohľadom na určitú kategóriu osôb vymedzených všeobecným a abstraktným spôsobom (pozri rozsudok Alzetta, už citovaný v bode 52 vyššie, body 36 a 37 a tam citovaná judikatúra).

68 Je potrebné skonštatovať, že rozhodnutie neoznačuje podnik alebo podniky, ktoré sú príjemcami predmetnej pomoci. Jeho článok 1 ods. 1 vyhlasuje štátnu pomoc, ktorú zaviedla Francúzska republika vo forme prémie za vyňatie plôch „poskytnutej francúzskym producentom vína, ktorí sa zaviazali nepožadovať CHOP ‚Rivesaltes‘ alebo ‚Grand-Roussillon‘ v období od zberu v roku 1995 do zberu v roku 2000 vrátane“, za nezlučiteľnú so spoločným trhom. Z odôvodnení č. 9 až 11 rozhodnutia vyplýva, že prémie za vyňatie plôch vo výške 5 000 FRF ročne na vyňatý hektár sa vypláca „na každý pozemok, ktorý v roku 1995 produkoval vína ‚Rivesaltes‘ alebo ‚Grand Roussillon‘ a ktorý by v období od zberu v roku 1995 do zberu v roku 2000 vrátane produkoval stolové víno alebo vína so zemepisným označením pôvodu“. Rozhodnutie sa teda uplatňuje na objektívne určené situácie a zahŕňa právne účinky s ohľadom na určitú kategóriu osôb vymedzených všeobecným a abstraktným spôsobom v zmysle citovanej judikatúry.

69 Je však potrebné pripomenúť, že v bodoch 34 a 35 rozsudku Sardegna Lines, už citovaného v bode 52 vyššie, Súdny dvor rozhodol, že vzhľadom na to, že podnik Sardegna Lines bol predmetným rozhodnutím v tejto veci dotknutý nielen ako podnik v odvetví námornej dopravy na Sardínii, ktorý je potenciálnym príjemcom systému pomoci sardínskym vlastníkom lodí, ale aj ako skutočný príjemca individuálnej pomoci poskytnutej na základe tohto systému, ktorej vymáhanie nariadila Komisia, bol uvedeným rozhodnutím osobne dotknutý a jeho žaloba namierená proti tomuto rozhodnutiu prípustná (v tomto zmysle pozri tiež rozsudok Alzetta, už citovaný v bode 52 vyššie, body 38 a 39).

70 Preto je potrebné preskúmať, či je Salvat skutočným príjemcom individuálnej pomoci poskytnutej na základe systému odvetvovej pomoci, ktorej vymáhanie nariadila Komisia.

- 71 Salvat v prílohe prekladá potvrdenie o prevodoch s názvom „Prémia za zmrazenie [vyňatie plôch — *neoficiálny preklad*] — Plán rivesaltes“ osvedčené účtovníkom CIVDN, z ktorého vyplýva, že ako prémie za vyňatie plôch celkovo dostal 91 041,50 FRF. Z tohto dokumentu vyplýva, že poskytnuté sumy sa líšia podľa podnikov, a sú teda individualizované v závislosti od charakteristík vlastných každému z nich. Salvat je teda skutočným príjemcom individuálnej pomoci poskytnutej v rámci systému odvetvovej pomoci.
- 72 Okrem toho z článku 2 rozhodnutia vyplýva, že Komisia nariadila vymáhanie predmetnej pomoci.
- 73 Salvat je teda osobne dotknutý článkom 1 ods. 1 rozhodnutia.
- 74 Tento záver nevyvracia judikatúra uvádzaná Komisiou na podporu svojho tvrdenia. Analýza tejto judikatúry totiž vrhá svetlo na odlišnosť kontextu dotknutých vecí od prejednávanej veci najmä preto, lebo vo veľkej väčšine vecí neexistuje návrh na vymáhanie pomoci.
- 75 Pokiaľ ide o priamu dotknutosť Salvatu v rozsahu, v akom článok 2 rozhodnutia ukladá Francúzskej republike povinnosť prijať opatrenia potrebné na vymáhanie pomoci nezlučiteľnej so spoločným trhom uvedenej najmä v článku 1 ods. 1, a v rozsahu, v akom z nej mal Salvat prospech a musí ju vrátiť, Salvat sa musí považovať za priamo dotknutého týmito ustanoveniami (v tomto zmysle pozri rozsudok Sardegna Lines, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 36).

- 76 Dvoma kritériami priamej dotknutosti vyplývajúcimi z judikatúry sú totiž po prvé skutočnosť, že predmetný akt musí mať účinky priamo na právne postavenie jednotlivca. Po druhé uvedený akt nesmie ponechávať žiadnu voľnú úvahu osobám, ktorým je určený a ktoré sú poverené jeho vykonaním. Je zrejmé, že tieto dve kritériá sú v prejednávanej veci splnené.
- 77 Skutočnosť, na ktorú poukazuje Komisia, že žalobcovia nenapadli ustanovenie rozhodnutia nariaďujúceho Francúzskej republike vymáhanie predmetnej pomoci, nemôže zmeniť tento záver. Priama dotknutosť žalobcu sa viaže na splnenie dvoch už citovaných kritérií bez ohľadu na to, či napadol, alebo nenapadol príkaz na vymáhanie daný Francúzskej republike.
- 78 Je potrebné dodať, že rozhodnutie viaže článok 2 na článok 1 ods. 1 a 2, takže ich nemožno skúmať oddelene. Zrušenie článku 1 ods. 1 požadované žalobcom by viedlo k zrušeniu príkazu na vymáhanie.
- 79 Je teda opodstatnené vyhlásiť žalobu Salvatu proti článku 1 ods. 1 rozhodnutia za prípustnú bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sú ďalší žalobcovia priamo a osobne dotknutí.
- 80 Na základe týchto úvah je opodstatnené vyhlásiť žalobu za neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti článku 1 ods. 3 rozhodnutia, a za prípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti článku 1 ods. 1 rozhodnutia.

O veci samej

- 81 Žalobcovia uvádzajú na podporu svojej žaloby proti článku 1 ods. 1 rozhodnutia dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia a druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 87 ods. 1 ES.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 82 Žalobcovia uvádzajú, že posúdenie povahy medziodvetvových príspevkov, ktoré financujú prémie za vyňatie plôch a reklamno-propagačné a prevádzkové aktivity niektorých CHOP, uskutočnené Komisiou s ohľadom na článok 87 ES, je nedostatočne odôvodnené. Komisia teda porušila povinnosť odôvodnenia uvedenú v článku 253 ES, ktorá je v oblasti štátnej pomoci mimoriadne presná.

- 83 Odôvodnenie č. 74 rozhodnutia výstižne vyjadruje skutočnosti, ktoré charakterizujú existenciu štátnej pomoci. Tieto zbežné úvahy neumožňujú pochopiť dôvody, ktoré viedli Komisiu k tomu, že zastáva názor, že kritériá stanovené judikatúrou Súdneho dvora týkajúcou sa štátnej pomoci sú v prejednávanej veci splnené. Rozhodnutie dokonca neobsahuje ani podstatu právnych pravidiel upravených judikatúrou Súdneho dvora.

- 84 Podľa žalobcov musí Komisia označiť každé z opatrení, ktoré sa považujú za pomoc a predložiť dôvod, pre ktorý je každá zo štyroch podmienok uplatňovania článku 87 ES splnená. V rozhodnutí sa však Komisia v štádiu posúdenia s ohľadom na článok 87 ods. 1 ES ani nesnažila rozlišovať medzi rôznymi predmetnými opatreniami.
- 85 Žalobcovia mimochodom uvádzajú, že odôvodnenie rozhodnutia o existencii selektívnej výhody spočíva dokonca na jednoduchom obrátení dôkazného bremena, a zdá sa, že Komisia sa uspokojí s tým, že „nie je stanovené, že príjemcovia pomoci sú vždy platcami daní [poplatkov — *neoficiálny preklad*] v danom prípade“.
- 86 Komisia pripomína relevantnú judikatúru o povinnosti odôvodnenia, a najmä to, že jej stačí uviesť skutočnosti a právne úvahy, majúce vo vzťahu ku kontextu rozhodnutia zásadný význam, a že rozhodnutie, ktoré patrí do línie ustálenej rozhodovacej praxe, môže byť stručne odôvodnené.
- 87 Podľa Komisie z príslušných častí rozhodnutia vyplýva, že je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené. V tejto súvislosti Komisia cituje odôvodnenia č. 38 až 40 a 74 — s poznámkou pod čiarou 12, na ktorú toto odôvodnenie odkazuje — a odôvodnenie č. 121 rozhodnutia.
- 88 Komisia sa domnieva, že už nebola povinná ďalej analyzovať dôvody, pre ktoré neboli kritériá citovanej judikatúry splnené. Podľa jej názoru totiž zo sporného systému jasne vyplýva, že na jednej strane mal štát prostredníctvom CIVND právomoc voľne disponovať predmetnými prostriedkami a že na druhej strane financovanie opatrení uvedených v článku 1 rozhodnutia nebolo pripísateľné výlučne členom predmetnej odvetvovej organizácie, ale bolo zrejme, že je súčasťou štátnej politiky.

89 Komisia okrem toho uvádza, že v žalobe sa tvrdenie o nedostatočnom odôvodnení obmedzuje na medziodvetvové príspevky. Komisia však uvádza, že nevydala o tomto aspekte žiadne rozhodnutia, keďže skutočnosť, že medziodvetvové príspevky majú povahu pomoci, nie je súčasťou výroku rozhodnutia.

90 V každom prípade a subsidiárne sa Komisia domnieva, že tento žalobný dôvod je neprípustný, keďže žalobcovia nevysvetlili, prečo je celé odôvodnenie rozhodnutia týkajúceho sa existencie štátnej pomoci, tak ako je uvedené v odôvodnení č. 71 až 82 rozhodnutia, s ohľadom na požiadavky článku 253 ES nedostatočné.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

91 Podľa ustálenej judikatúry sa otázka, či odôvodnenie rozhodnutia spĺňa požiadavky článku 253 ES, musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel, ktoré upravujú dotknutú oblasť. Aj keď nie je v odôvodnení rozhodnutia Komisia povinná odpovedať na všetky skutkové a právne otázky uvádzané dotknutými osobami v priebehu správneho konania, napriek tomu je povinná prihliadať na všetky okolnosti a všetky relevantné skutočnosti prejednávanej veci, aby umožnila sudcovi Spoločenstva vykonávať preskúmanie zákonnosti a oboznámiť tak členské štáty, ako aj dotknutých štátnych príslušníkov s podmienkami, za ktorých uplatňovala Zmluvu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. júna 1998, *British Airways a i. a British Midland Airways/Komisia*, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, bod 94 a tam citovanú judikatúru).

92 Na účely preskúmania požiadavky odôvodnenia v tomto kontexte je potrebné upresniť, že konanie o zisťovaní štátnej pomoci je konanie začaté voči členskému štátu zodpovednému za poskytnutie pomoci a že príslušné strany v zmysle článku 88

ods. 2 ES, ku ktorým patrí aj príjemca pomoci, nemôžu viesť také sporové konanie s Komisiou, ako je konanie začaté v prospech tohto členského štátu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisía, T-198/01, Zb. s. II-2717, bod 61 a tam citovanú judikatúru).

93 Práve vo svetle predchádzajúcich úvah je potrebné posúdiť, či odôvodnenie rozhodnutia spĺňa požiadavky článku 253 ES.

94 V rozhodnutí Komisia začína svoje posúdenie (bod 1) citovaním ustanovení článku 87 ods. 1 ES (odôvodnenie č. 71). Ďalej skúma (bod V 1.1, odôvodnenia č. 73 až 76) „existenciu selektívneho zvýhodnenia financovaného zo štátnych prostriedkov“. Tieto odôvodnenia znejú takto:

„73. Za pomoc sa považujú zásahy, ktoré v akejkoľvek podobe môžu priamo alebo nepriamo uprednostňovať niektoré podniky alebo ktoré sa môžu považovať za hospodárske zvýhodnenie, ktoré by prijímajúci podnik nedostal v bežných trhových podmienkach.

74. Komisia v súvislosti s povahou príspevkov v danom prípade poznamenáva, že si vyžadovali prijatie aktu štátnym orgánom, aby boli účinné v celom rozsahu, a že takto vytvorené zdroje slúžili ako nástroj na uskutočnenie politiky podporenej štátom. Okrem toho nie je stanovené, že príjemcovia pomoci sú vždy platcami daní v danom prípade. Z tohto dôvodu pomoc nespĺňa kritériá vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora, aby sa na ňu nevzťahoval článok 87 ods. 1 zmluvy. Komisia sa z tohto dôvodu domnieva, že v danom prípade ide o parafiškálne dane [parafiškálne poplatky — *neoficiálny preklad*], teda o verejné zdroje.

75. Okrem toho, stále podľa judikatúry Súdneho dvora, sa za pomoc pokladajú zásahy, ktoré v rozličných podobách zmierňujú náklady bežne zaťažujúce rozpočet podniku a ktoré takto, aj keď nie sú subvenciou v presnom zmysle slova, majú rovnakú povahu a také isté účinky.

76. Existenciu, či dokonca povahu pomoci je potrebné určiť na úrovni potenciálnych príjemcov plánu Rivesaltes, ako aj medziodvetvových príspevkov na reklamu a propagáciu a na prevádzku niektorých CHOP a ich financovania. V danom prípade poskytnutá podpora uprednostnila niektoré podniky v tom zmysle, že pomoc sa poskytla len producentom CHOP pôsobiacim v niektorých vymedzených regiónoch.“

⁹⁵ Odôvodnenie č. 74 rozhodnutia odkazuje na poznámku pod čiarou 12, ktorá obsahuje odkaz na rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 2004, Pearle a i. (C-345/02, Zb. s. I-7139), a odôvodnenie č. 75 rozhodnutia odkazuje v poznámke pod čiarou 13 na rozsudok Súdneho dvora z 22. mája 2003, Freskot (C-355/00, Zb. s. I-5263).

⁹⁶ Ďalej pod názvom „Ovplyvnenie obchodu“ (bod V 1.2) sa päť odôvodnení (č. 77 až 81) rozhodnutia zaoberá kritériom ovplyvnenia obchodu.

⁹⁷ Nakoniec pod názvom „Závery o povahe pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy“ (bod V 1.3) v odôvodnení č. 82 rozhodnutia sa uvádza:

„Komisia sa na základe uvedených vysvetlení domnieva, že opatrenia v prospech podnikov produkujúcich CHOP, ktoré pôsobia v niektorých vymedzených regiónoch, predstavujú výhodu financovanú z verejných zdrojov, ktorá sa im poskytuje, pričom z nej nemôžu ťažiť iní operátori, a ktorá narúša hospodársku súťaž alebo

hrozí jej narušením tým, že zvýhodňuje niektoré podniky a niektoré produkcie, čím môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Predstavuje teda pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy.“

98 V prvom rade je potrebné skonštatovať, že pokiaľ ide o povahu medziodvetvových príspevkov, ktoré financujú najmä prémii za vyňatie plôch, odôvodnenie č. 74 rozhodnutia obsahuje jednoznačné odôvodnenie. Predmetné príspevky „si vyžadovali prijatie aktu štátnym orgánom, aby boli účinné v celom rozsahu“, a „takto vytvorené zdroje slúžili ako nástroj na uskutočnenie politiky podporenej štátom“. Ide o „parafiskálne dane [parafiskálne poplatky — *neoficiálny preklad*], teda o verejné zdroje“ Okrem toho odôvodnenie č. 29 rozhodnutia vo vzťahu k povahe príspevkov rozvíja tvrdenia vznesené Komisiou v rámci začatia konania o monitorovaní a v tejto súvislosti prináša upresnenia.

99 V druhom rade, ak je pravdou, že rozhodnutie neuvádza kritériá vyslovené Súdny dvorom v judikatúre, ktorá umožňuje obísť zákaz stanovený v článku 87 ods. 1 ES, Komisia cituje tento článok (odôvodnenie č. 71), ako aj judikatúru, ktorá vymedzuje zásahy, ktoré sa majú považovať za pomoc (odôvodnenia č. 73 a 75), a uvádza dôvody, pre ktoré sa na prejednávajúcu vec uplatňuje tento článok a táto judikatúra (odôvodnenia č. 74 a 76 až 82). Komisia musí uviesť dôvody, pre ktoré predmetné opatrenia spadajú pod článok 87 ods. 1 ES, a nie naopak. Skutočnosť, že sa uspokojila s odkázaním na rozsudok Pearle a i., už citovaný v bode 95 vyššie, a podrobne nepreukázala opak, nemožno považovať za nedostatok odôvodnenia.

100 V treťom rade, pokiaľ ide o údajnú požiadavku riadneho odôvodnenia pre každé z predmetných opatrení, z rozsudku Súdu prvého stupňa z 18. januára 2005, Confédération nationale du Crédit mutuel/Komisia (T-93/02, Zb. s. II-143), nemožno

vyvodiť, že pre každé opatrenie skúmané Komisiou ako pomoc je potrebné riadne odôvodnenie pre každú zo štyroch podmienok uplatňovania článku 87 ES.

101 V tejto veci totiž Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že označenie pomoci vo výroku napadnutého rozhodnutia nie je dostatočné na to, aby dotknuté subjekty a Súd prvého stupňa mohli rozpoznať opatrenie alebo opatrenia považované v tomto prípade za pomoc (bod 73). V bode 122 Súd prvého stupňa dodal, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, čo sa týka identifikácie opatrení kvalifikovaných ako pomoc.

102 Naopak, v prejednávanej veci to tak nie je. Výrok rozhodnutia kvalifikuje prémie za vyňatie plôch, plán konverzie a reklamno-propagačné a prevádzkové aktivity ako štátnu pomoc a venuje každému opatreniu jeden odsek. Príslušné strany a Súd prvého stupňa sa teda môžu bez ťažkostí oboznámiť s opatreniami považovanými v prejednávanej veci za pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Súd prvého stupňa napokon pripomína, že žaloba nie je prípustná v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu článku 1 ods. 1 rozhodnutia, pričom skúmanie sa musí obmedziť na odôvodnenie prémie za vyňatie plôch.

103 Okrem toho v prejednávanej veci na rozdiel od rozhodnutia napadnutého vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Confédération nationale du Crédit mutuel/Komisia, už citovaný v bode 100 vyššie, dôvody rozhodnutia častejšie rozlišujú medzi troma skúmanými opatreniami. V bode II s názvom „Opis“ teda rozhodnutie postupne opisuje systém prémie za vyňatie plôch (bod II 1.1), systém pomoci na konverziu (bod II 1.2) a systém medziodvetvových príspevkov na reklamno-propagačné a prevádzkové aktivity (bod II 2). Potom nanovo v častiach, ktoré sa venujú argumentom predloženým Komisiou v rámci otvorenia zisťovacieho konania (bod II 3), rozhodnutie rozlišuje medzi prémieou za vyňatie plôch (odôvodnenia č. 30 až 32), nákladmi na konverziu (odôvodnenia č. 33 až 37) a pomocou na reklamu a propagáciu (odôvodnenia č. 38 a 39). Obdobne v bode IV, ktorý sa venuje pripomienkam predloženým Francúzskou republikou, sa opäť nachádza

toto rozlišovanie, a to prémia za vyňatie plôch (bod IV 1.1), pomoc na konverziu (bod IV 1.2), reklamno-propagačné aktivity (bod IV 2). Napokon v analýze zlučiteľnosti pomoci (bod V 2) rozhodnutie rozlišuje medzi tromi opatreniami, keďže odôvodnenia č. 95 až 106 sa venujú prémii za vyňatie plôch, odôvodnenie č. 107 až 118 pomoci na konverziu a odôvodnenia č. 119 až 123 pomoci na reklamu a propagáciu.

104 Platí, že vo svojom skúmaní podmienok stanovených článkom 87 ods. 1 ES pod názvom „Existencia selektívneho zvýhodnenia financovaného zo štátnych zdrojov“ a „Ovplyvnenie obchodu“ rozhodnutie nerozlišuje medzi tromi opatreniami. Toto skúmanie sa jasne vzťahuje na tri uvedené opatrenia. Napriek tomu umožňuje príslušným stranám oboznámiť sa so spôsobom, akým Komisia uplatňovala Zmluvu, a Súdu prvého stupňa vykonať svoje posúdenie. Na rozdiel od veci *Le Levant* (rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006, *Le Levant* 001 a i./Komisia, T-34/02, Zb. s. II-267, body 109 až 132) uvádzanej žalobcami rozhodnutie skúma, ako sú v prejednáwanej veci splnené podmienky stanovené článkom 87 ods. 1 ES na účely preukázania nezlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom. Skutočnosť, že sa tak robí globálne, nemôže byť sama osebe považovaná za porušenie povinnosti odôvodnenia, a to tým skôr, že dotknuté opatrenia patria do toho istého akčného plánu.

105 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod musí byť zamietnutý bez toho, aby bolo potrebné skúmať argumentáciu, ktorú Komisia uvádza subsidiárne v duplike.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ods. 1 ES

106 V prvej časti žalobcovia tvrdia, že medziodvetvové príspevky nemajú povahu štátnych prostriedkov, a v druhej časti to, že ich nemožno pripísať štátu. Písomnosti účastníkov konania však často zamieňajú obidve časti tohto žalobného dôvodu, a preto je potrebné skúmať ich spoločne.

Tvrdenia účastníkov konania

- 107 Žalobcovia pripomínajú, že v súlade s ustálenou judikatúrou musia predmetné opatrenia kumulatívne spĺňať štyri podmienky, aby ich bolo možné kvalifikovať za štátnu pomoc. Jedna z týchto podmienok však v prejednávanej veci nie je splnená, a to podmienka, podľa ktorej opatrenia musia mať štátny pôvod, teda musia byť financované zo štátnych prostriedkov a musia byť pripísateľné štátu.
- 108 Žalobcovia poukazujú na judikatúru, podľa ktorej opatrenie, ktorému orgán verejnej moci priznáva záväznosť, ale je financované súkromnými podnikmi bez toho, aby mohol orgán verejnej moci v akomkoľvek okamihu disponovať predmetnými sumami, nemá za následok žiadny priamy alebo nepriamy prevod štátnych prostriedkov (rozsudok Súdneho dvora z 13. marca 2001, PreussenElektra, C-379/98, Zb. s. I-2099, bod 59).
- 109 Podľa žalobcov z judikatúry vyplýva, že určujúce kritérium spočíva v právomoci v dostatočnej miere disponovať prostriedkami, ktoré slúžili na financovanie opatrenia. Pritom v rozhodnutí Komisia len na základe samotnej skutočnosti, že príspevky si vyžadovali prijatie aktu štátnym orgánom, aby boli účinné v celom rozsahu, vyvodila, že majú povahu štátnych prostriedkov. Komisia teda nepristúpila k analýze predpísanej judikatúrou.
- 110 Žalobcovia tvrdia, že v oblasti medziodvetvových príspevkov sa zásah štátu na základe odvetvovej, teda súkromnej, iniciatívy obmedzuje na schválenie príspevkov, aby im tak priznal záväznosť pre všetkých členov medziodvetvovej organizácie. Orgán verejnej moci vykonáva len spätnú kontrolu finančnej správnosti a v žiadnom okamihu nemá kontrolu nad prostriedkami. CIVDN mal prospech z úplnej autonómie, pokiaľ ide tak o financovanie a vedenie reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít niektorých CHOP, ako aj o prémie za vyňatie plôch.

- 111 Prísne organický prístup k fungovaniu CIVDN neprihliada na skutočné fungovanie tohto výboru. V každom prípade treba uprednostňovať skúmanie založené na funkčnom prístupe.
- 112 Podľa žalobcov nedávne výnosy francúzskeho ministra hospodárstva z 31. marca 2006 týkajúce sa spôsobu vykonávania hospodárskej a finančnej kontroly štátu nad medziodvetvovými organizáciami v poľnohospodárstve svedčia o tom, že štát nemá žiadnu možnosť disponovať prostriedkami prijatými od medziodvetvových výborov prostredníctvom odvetvových príspevkov.
- 113 Žalobcovia zdôrazňujú, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tvrdením, že prémie za vyňatie plôch je financovaná hlavne prostredníctvom parafiskálneho poplatku vo výške 50 FRF na hektoliter vyrobený v regióne Pyreneje. Naopak, rozhodnutie č. 96-1 CIVDN potvrdzuje, že sa uloží osobitný odvetvový príspevok na účely financovania plánu na vyňatie plôch. Predmetný parafiskálny poplatok je v prostriedkoch CIVDN zanedbateľný, pretože je vyhradený na fungovanie jeho služieb.
- 114 Pokiaľ ide o posúdenie pripísateľnosti medziodvetvových príspevkov na financovanie reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít niektorých CHOP, žalobcovia tvrdia, že pre súkromnú osobu, ako je medziodvetvová organizácia, sa určujúce kritérium týka otázky, či táto organizácia môže, alebo nemôže prijať predmetné opatrenie bez toho, aby prihliadala na požiadavky orgánov verejnej moci. Je však nesporné, že tieto aktivity na rozdiel od aktivít v rámci plánu Rivestales vôbec nespádajú pod politiku štátu. Naopak, podľa ich názoru ide o opatrenia prijaté výlučne v prospech cieľa, ktorý bol predbežne stanovený odvetvovými kruhmi. Komisia sa teda vyvođením záveru, že tieto aktivity môžu byť v článku 1 ods. 3 rozhodnutia kvalifikované ako štátna pomoc, dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavného porušenia článku 87 ods. 1 ES.

115 Komisia zastáva názor, že samotné skúmanie zákona č. 200 z 2. apríla 1943, ktorým sa zriaďuje CIVDN, zmeneného dekrétom č. 55-1064 z 20. októbra 1956, dostatočne preukazuje, že sporné opatrenia môžu byť len výsledkom aktu pripísateľného štátu a že tieto opatrenia sú financované zo štátnych prostriedkov. Podľa nej z tohto zákona vyplýva, že CIVDN na základe paritného zastúpenia zahŕňa výrobcov a orgány verejnej moci (článok 2) a že jeho výkonný orgán je vo veľkej miere zložený zo zástupcov štátu (článok 4). Komisia okrem toho cituje článok 7 tohto zákona, podľa ktorého sa návrhy CIVDN alebo jeho výkonného orgánu stávajú po tom, čo boli v závislosti od okolností prípadu schválené ministrom poľnohospodárstva alebo vládnym komisárom, záväznými pre všetkých členov dotknutých odvetví. Komisia poukazuje aj na článok 14 tohto zákona, ktorý stanovuje, že rozpočet podlieha schváleniu Ministerstvom poľnohospodárstva a financií a že výdavky týkajúce sa nákladov na riadenie CIVDN alebo na realizáciu jeho cieľov odvetvového záujmu sú uhrádzané z daní vyberaných z predaja výrobkov alebo inými prostriedkami. Nakoniec Komisia zdôrazňuje, že článok 15 toho zákona stanovuje, že finančné riadenie CIVDN podlieha kontrole štátu. Za týchto podmienok Komisia zastáva názor, že zjavne ide o štátne prostriedky a akty pripísateľné štátu.

116 Tento výklad o prevažujúcej úlohe štátu jednoznačne potvrdzuje rozhodnutie francúzskej rady pre hospodársku súťaž 04-D-35 z 23. júla 2004 týkajúce sa praktík uplatňovaných na trhu s prírodnými sladkými vínami CHOP „Rivesaltes“.

117 Hoci je podľa Komisie pravda, že v rozhodnutí 96-1 CIVDN z 5. júla 1996 sa stanovilo, že výnos z medziodvetvového príspevku je určený výlučne na vyplatenie prémie za vyňatie plôch výrobcom, ktorí na ňu majú nárok, ukázalo sa, že je na tento účel nedostatočný. Všeobecná rada teda predložila výnimočnú pomoc vo výške 2 miliónov FRF. Okrem toho valné zhromaždenie CIVDN z 20. decembra 2000 rozhodlo o zlúčení účtu prémie za vyňatie plôch a všeobecného účtu CIVDN, pričom toto opatrenie posilnilo možnosť tejto organizácie disponovať zhromaždenými prostriedkami pod kontrolou štátu bez ohľadu na ich pôvod.

- 118 Komisia pripomína, že prémia za vyňatie plôch je financovaná hlavne prostredníctvom parafíškálneho poplatku vo výške 50 FRF na hektoliter vyrobený v regióne Pyreneje. Preto je nepochybné, že tento parafíškálny poplatok je priamo uložený štátom a že nejde o dobrovoľný príspevok odvetvia.
- 119 Komisia trvá na tom, že príspevky boli preskúmané v rozhodnutí len preto, aby sa overilo, či predstavujú štátne prostriedky určené na financovanie troch opatrení uvedených v rozhodnutí. Naproti tomu príspevky ako také neboli kvalifikované ako štátna pomoc v zmysle článku 87 ES. Práve z tohto dôvodu Komisia tvrdí, že druhý žalobný dôvod žalobcov, tak ako vyplýva zo žaloby, je neprípustný a nedôvodný, pretože Komisia nikdy neskúmala a nebola povinná skúmať, či samotné príspevky boli štátnou pomocou.
- 120 Komisia zdôrazňuje, že v nijakom okamihu nie je možné vykladať rozhodnutie tak, že v zmysle judikatúry existuje záväzný vzťah určenia medzi výnosom z príspevkov a výškou pomoci vyplácanej v rámci troch uvedených opatrení. Sporný systém totiž bez ohľadu na výnos z príspevkov stanovuje výšku pomoci, ktorá bola neskôr vyplatená výlučne podľa osobnej situácie príjemcov.
- 121 V duplike Komisia zo skutočnosti, že žalobcovia potvrdili, že „sa obmedzujú na napadnutie pripísateľnosti štátu, pokiaľ ide výlučne o medziodvetvové príspevky na základe článku [1 ods. 3] výroku rozhodnutia“, vyvodila, že žaloba sa nevzťahuje na tri opatrenia uvedené v článku 1 rozhodnutia. Dodáva však, že na základe ďalšieho znenia bodu 86 repliky by sa mohlo zdať, že žalobcovia napádajú to, že príspevky predstavujú štátne prostriedky, keďže sú určené na financovanie reklamno-propagač-

ných a prevádzkových aktivít. Podľa Komisie však v poslednom bode repliky žalobcovia opäť vyvolávajú taký istý zmätok, keď vyvodzujú záver, že Komisia nesprávne skonštatovala, že príspevky, ktoré financujú reklamno-propagačné a prevádzkové aktivity niektorých CHOP, môžu byť kvalifikované ako štátna pomoc. Komisia tvrdí, že vzhľadom na nejednoznačnosť a nemožnosť brániť sa musí byť žalobný dôvod vyhlásený za neprípustný. Subsidiárne tvrdí, že nie je dôvodný.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

¹²² Keďže Komisia v duplike napadla prípustnosť tohto žalobného dôvodu, je opodstatnené začať skúmanie uvedeného žalobného dôvodu touto otázkou.

— O prípustnosti žalobného dôvodu založeného na porušení článku 87 ods. 1 ES

¹²³ V duplike Komisia tvrdí, že nie je schopná brániť svoje stanovisko vzhľadom na nejednoznačnosť rôznych písomností žalobcov.

¹²⁴ Aj keď tvrdenia žalobcov v ich písomnostiach môžu v určitých ohľadoch vyvolávať zmätok, je potrebné skonštatovať, že znenie tohto žalobného dôvodu jednoznačne vyplýva zo žaloby. Žalobcovia totiž poukazujú na nesprávne právne posúdenie a porušenie článku 87 ods. 1 ES. Tento žalobný dôvod rozdeľujú na dve časti, z ktorých prvá časť je založená na tom, že príspevky nemajú povahu štátnych prostriedkov, a druhá

na tom, že medziodvetvové príspevky určené na financovanie reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít niektorých CHOP nie sú pripísateľné štátu. Okrem toho v zhrnutí žalobných dôvodov a hlavných tvrdení uvádzaných v žalobe sa možno dočítať:

„Je navrhované, aby Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie... z dôvodov, že:

...

— rozhodnutie je v rozpore s článkom 87 ods. 1 ES tým, že medziodvetvové príspevky uvedené v článku 1 ods. 1 a 3 výroku kvalifikuje ako štátnu pomoc.“

¹²⁵ V tomto rozsahu a v týchto medziach musí byť predmetný žalobný dôvod vyhlásený za prípustný. Žalobcovia však nemôžu ďalej meniť obsah a rozsah tohto žalobného dôvodu tak, aby z neho v rozpore s právami na obranu urobili nový žalobný dôvod. Článok 48 rokovacieho poriadku totiž stanovuje, že predloženie nových dôvodov počas súdneho konania je zakázané, ibaže sú tieto žalobné dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Za prípustný však treba vyhlásiť žalobný dôvod, ktorý predstavuje rozšírenie žalobného dôvodu, ktorý už bol priamo alebo implicitne uvedený v návrhu na začatie konania, a je s ním úzko spojený (rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. septembra 2000, Dürbeck/Komisia, T-252/97, Zb. s. II-3031, bod 39).

¹²⁶ Na jednej strane zo žaloby vyplýva, že žalobcovia napádajú kvalifikáciu štátnej pomoci, ktorej predmetom boli medziodvetvové príspevky, najmä preto, že tieto príspevky nemajú povahu štátnych prostriedkov. V tomto rámci tvrdia, že štát nemôže predmetnými príspevkami disponovať. Na druhej strane sa dovolávajú nepripísateľnosti štátu, ktorú veľmi jednoznačne obmedzujú na medziodvetvové príspevky

určené na financovanie reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít niektorých CHOP. Žalobcovia v tejto súvislosti v replike pripomínajú, že „sa obmedzujú na napadnutie pripísateľnosti štátu, pokiaľ ide výlučne o medziodvetvové príspevky na základe článku [1 ods. 3] výroku rozhodnutia“.

127 Komisia nemôže tvrdiť, že nie je schopná sa v týchto bodoch brániť. Body 59 až 77 jej vyjadrenia k žalobe a body 52 až 60, ako aj bod 67 jej dupliky medzi iným svedčia o opaku.

128 Žalobný dôvod založený na porušení článku 87 ods. 1 ES je preto prípustný.

— O dôvodnosti žalobného dôvodu založeného na porušení článku 87 ods. 1 ES

129 Podľa ustálenej judikatúry, aby sa zvýhodnenie mohlo kvalifikovať ako pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, musí byť na jednej strane poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov a na druhej strane pripísateľné štátu (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, nazývaný „Stardust“, C-482/99, Zb. s. I-4397, bod 24 a tam citovanú judikatúru).

130 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že jedine zvýhodnenie poskytnuté priamo alebo nepriamo so štátnych prostriedkov sa považuje za pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. V tomto ustanovení totiž rozlíšenie medzi „pomocou poskytovanou štátom“ a pomocou poskytovanou „zo štátnych prostriedkov“ neznamená, že všetky výhody priznané štátom predstavujú pomoc, bez ohľadu na to, či sú, alebo nie sú financované zo štátnych prostriedkov, ale má len do tohto pojmu začleniť aj výhody,

ktoré sú poskytované priamo štátom, ako aj výhody, ktoré sú poskytované verejnou alebo súkromnou inštitúciou, ktorú na tento účel štát zriadil alebo poveril (pozri rozsudok PreussenElektra, už citovaný v bode 108 vyššie, bod 58 a tam citovanú judikatúru).

131 Je potrebné hneď zdôrazniť, že tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý v rozsahu, v akom v súlade s rôznymi tvrdeniami predloženými žalobcami v žalobe a v replike, ako aj v zhrnutí v tejto žalobe smeruje k napadnutiu kvalifikácie predmetných príspevkov ako štátnej pomoci.

132 Rozhodnutie totiž nikde nekvalifikuje tieto príspevky ako štátnu pomoc (pozri tiež z hľadiska prípustnosti žaloby body 38 a 40 vyššie). Takže ako vyplýva z jeho výroku, sú to opatrenia vykonané vo forme prémie za vyňatie plôch, plánu konverzie a reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít v prospech niektorých CHOP, ktoré sú kvalifikované ako štátna pomoc. V odôvodnení č. 74 rozhodnutia sú predmetné príspevky považované Komisiou za parafiškálne poplatky, teda verejné prostriedky. Keďže predmetné príspevky slúžia na financovanie uvedených opatrení, rozhodnutie z toho vyvodzuje, že kritérium financovania verejnými prostriedkami je splnené.

133 Pre úplnosť, ak by bolo potrebné vykladať písomnosti žalobcov v tom zmysle, že predmetné opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc, pretože nie sú financované z verejných prostriedkov, a preto niektoré z nich nie sú pripísateľné štátu, odpoveď by nebola odlišná.

134 Pokiaľ ide o druhý prvok, zo znenia druhej časti tohto žalobného dôvodu a upresnení predložených žalobcami v ich replike vyplýva, že tí napádajú len pripísateľnosť medziodvetvových príspevkov určených na financovanie reklamno-propagačných a prevádzkových aktivít niektorých CHOP štátu.

135 Keďže však žalobcovia nie sú oprávnení napadnúť tú časť výroku rozhodnutia, ktorá sa týka týchto aktivít (pozri body 34 až 48 vyššie), argumentáciu rozvinutú v tejto časti nemožno potvrdiť.

136 Okrem toho žalobcovia nenapádajú pripísateľnosť prémie za vyňatie plôch štátu. Stačí teda preskúmať, či Komisia v rozhodnutí zastávala správny názor, že prémia za vyňatie plôch predstavuje zvýhodnenie financované zo štátnych prostriedkov.

137 Na podporu svojich vzájomne si odporujúcich tvrdení žalobcovia a Komisia poukazujú najmä na jeden rozsudok Súdneho dvora. Prví vyššie uvedení vychádzajú z rozsudku Pearle, a i., už citovaného v bode 95 vyššie, aby mohli na základe analógie tvrdiť, že predmetné oparenie nebolo „financované prostriedkami, s ktorými mohli disponovať vnútroštátne orgány“. Komisia poukazuje na rozsudok Stardust, už citovaný v bode 129 vyššie, a tvrdí, že prostriedky CIVDN „spadajú pod kontrolu štátu, a sú mu teda k dispozícii“, pričom štát je „plne spôsobilý uplatňovaním svojho dominantného vplyvu na podnik usmerniť použitie týchto prostriedkov“.

138 Na úvod je potrebné poukázať na to, že žalobcovia napádajú rozsah, ktorý Komisia pripisuje rozsudku Stardust, už citovanému v bode 137 vyššie, keďže analýza Súdneho dvora podľa jej názoru patrí „do kontextu vlastného skutkovému stavu prejednávanej veci, ktorý je charakteristický skutočnosťou, že organizácie, ktoré poskytli finančnú pomoc Stardustu, boli verejné podniky“. Žalobcovia pripomínajú, že CIVDN je právnická osoba založená podľa súkromného práva.

139 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že nemožno rozlišovať, či štátna pomoc je poskytnutá priamo štátom, alebo verejnou, alebo súkromnou inštitúciou, ktorú na tento účel štát zriadil alebo poveril (rozsudky Súdneho dvora zo 7. júna 1988, Grécko/Komisia, 57/86, Zb. s. 2855, bod 12; PreussenElektra, už citovaný v bode 108

vyššie, bod 58, a z 20. novembra 2003, GEMO, C-126/01, Zb. s. I-13769, bod 23). Ako to dosvedčujú rozsudky Stardust, už citovaný v bode 129 vyššie, a Pearle a i., už citovaný v bode 95 vyššie, štatút predmetnej organizácie alebo podniku sa nepovažuje za určujúci prvok na uplatňovanie pravidiel zmluvy o štátnej pomoci. Samotná skutočnosť, že ide o verejnú organizáciu, automaticky nespôsobuje uplatnenie článku 87 ES, rovnako ako jeho uplatnenie nevyučuje skutočnosť, že tieto opatrenia sú prijaté súkromnou organizáciou.

140 Pokiaľ ide o prémie za vyňatie plôch, príspevok bol zavedený rozhodnutím 97-1 CIVDN z 5. júla 1996 na účely jej financovania. Aby bolo možné preveriť, či Komisia správne kvalifikovala tento príspevok ako verejný prostriedok, najmä z dôvodu, že vyžadoval prijatie aktu orgánu verejnej moci, aby mohol mať záväzné účinky, je potrebné preskúmať úlohu štátu v tomto výbore.

141 Skúmanie zákona č. 200 z 2. apríla 1943 o zriadení Medziodvetvového výboru pre prírodné sladké vína a likérové vína s chráneným označením pôvodu v znení zmien a doplnení dekrétu č. 55-1064 z 20. októbra 1956 potvrdzuje prevažujúcu úlohu štátu v tomto výbore.

142 Podľa článku 3 nahradeného článkom 2 dekrétu 56-1064 sa CIVDN na jednej strane skladá zo štrnástich zástupcov odborov a odvetvových organizácií, ktoré sú najviac reprezentatívnymi organizáciami výrobcov a družstiev, ktoré vyrábajú, konzervujú a distribuujú víno, a na druhej strane zo štrnástich zástupcov odborov a odvetvových organizácií, ktoré sú najviac reprezentatívnymi organizáciami veľkoobchodníkov. Jeho členovia sú vymenovaní na obdobie troch rokov výnosom štátneho tajomníka pre poľnohospodárstvo na návrh dotknutých odborov a organizácií.

143 Určitý počet zástupcov štátu sa môže zúčastňovať na uzneseniach bez hlasovacieho práva.

144 Z článku 4, ktorý je teraz článkom 3 dekrétu 56-1064, vyplýva, že štát prostredníctvom svojho zástupcu alternatívne obsadzuje miesto predsedu alebo podpredsedu výkonného orgánu.

145 Riaditeľ je vymenovaný alebo odvolávaný výnosom štátneho tajomníka pre poľnohospodárstvo (článok 5, teraz článok 4 dekrétu 56-1064).

146 Článok 6 dekrétu 56-1064 stanovuje:

„Vládny komisár, vymenovaný štátnym tajomníkom pre poľnohospodárstvo a zásobovanie, pomáha pri všetkých uzneseniach.

Ak boli návrhy, ktoré sú mu predložené CIVDN alebo jeho výkonným orgánom, prijaté dvoma tretinami jeho prítomných členov, vládny komisár je oprávnený v súlade s usmerneniami, ktoré dostane, okamžite schváliť navrhované rozhodnutia alebo ich predložiť na schválenie štátnemu tajomníkovi pre poľnohospodárstvo a zásobovanie.“

147 Článok 7 dekrétu 56-1064 stanovuje:

„Návrhy CIVDN alebo jeho výkonného orgánu sa stávajú záväznými pre všetkých členov dotknutých profesií po tom, čo boli v závislosti od okolností prípadu schválené štátnym tajomníkom pre poľnohospodárstvo a zásobovanie.

...

Tieto návrhy sa stávajú vykonateľnými po tom, čo boli úradne oznámené odvetvovým organizáciám, ktoré tvoria CIVDN.

Ak dôjde k ohrozeniu národného záujmu, prijme štátny tajomník pre poľnohospodárstvo a zásobovanie, ak to považuje za potrebné, namiesto CIVDN rozhodnutia, ktoré tento výbor odmietol prijať, po prijatí žiadosti oznámenej vládny komisárom.“

148 V súlade s článkom 8 dekrétu 56-1064 má CIVND za úlohu prijímať v súlade s usmerneniami vlády určitý počet všeobecných opatrení, ktoré sú v tomto článku vymenované, a to na účely organizácie a kontroly výroby vín vyrobených vo vymedzených viniciach.

149 Podľa článku 10 dekrétu 56-1064 v prípade porušenia rozhodnutí CIVDN môžu byť v závislosti od prípadu stanovené rôzne sankcie buď prefektom departementu, v ktorom má bydlisko porušovateľ, alebo ministrom poľnohospodárstva na návrh prefekta, a to pokuty, odobratie preukazu člena odvetvovej organizácie, zhabanie všetkých výrobkov alebo časti výrobkov v prospech štátu.

150 V prípade všeobecných opatrení uvedených v článku 8 článok 11 oprávňuje ministra poľnohospodárstva na to, aby na návrh vládneho komisára nahradil výkonný orgán a prijal rozhodnutie, ktoré tento výbor odmietol prijať, napriek žiadosti, aby tak urobil, ktorá mu bola oznámená vládny komisárom.

- 151 Článok 14 stanovuje, že rozpočet CIVDN podlieha schváleniu tohto istého ministra. Ďalej uvádza, že „výdavky týkajúce sa nákladov na riadenie CIVDN alebo na realizáciu jeho cieľov odvetvového záujmu sú uhrádzané z poplatkov vyberaných z predaja výrobkov alebo inými prostriedkami. CIVDN môže tieto poplatky vyberať len vtedy, ak to bolo schválené výnosom štátneho tajomníka pre národné hospodárstvo a financie.
- 152 Podľa článku 15 dekrétu 56-1064 finančné riadenie podlieha kontrole štátu a disponibilné prostriedky sú uložené v štátnej pokladnici alebo v regionálnej pobočke vzájomného poľnohospodárskeho fondu v sídle CIVDN.
- 153 Na koniec vnútorné nariadenie CIVDN podlieha schváleniu ministrom poľnohospodárstva.
- 154 Z toho vyplýva, že okrem prítomnosti štátu vo výbore a v jeho výkonnom orgáne je povolenie štátu potrebné pre všetky zásadné akty. Konkrétne CIVDN nie je oprávnený ani vyberať príspevky alebo poplatky, ani disponovať s ich výnosom bez súhlasu štátu. Štát môže dokonca CIVND vnútiť svoje vlastné rozhodnutia.
- 155 Ustanovenia tohto zákona nepotvrdzujú tvrdenie vznesené žalobcami o „čisto odvetvovom riadení“ CIVDN a o obmedzení činnosti štátu na „právomoc spätnej kontroly správnosti finančného riadenia CIVDN“.

- 156 Aj keby sa preukázalo, že ako tvrdia žalobcovia, „v skutočnosti je úloha správy obmedzená na priznanie záväznosti rozhodnutiam odvetvových organizácií“, skutočnosť však zostáva taká, že z právneho hľadiska siahajú právomoci štátu omnoho ďalej. V odôvodnení č. 74 rozhodnutia sa teda správne potvrdzuje, že v prejednávanej veci si príspevky „vyžadovali prijatie aktu štátnym orgánom, aby boli účinné v celom rozsahu“. V súlade s rozsudkom Stardust, už citovaným v bode 129 vyššie, je štát plne spôsobilý uplatňovaním svojho dominantného vplyvu na podnik usmerniť použitie svojich prostriedkov v prípade potreby na financovanie špecifických výhod v prospech určitých podnikov.
- 157 V tejto súvislosti je vhodné dodať, že bez ohľadu na ich obsah nemôžu výnosy francúzskeho ministra hospodárstva z 31. marca 2006, na ktoré poukazujú žalobcovia, v prejednávanej veci preukázať, že štát nemal žiadnu možnosť disponovať s prostriedkami prijatými od medziodvetvových výborov. Tieto výnosy totiž nasledovali až po tom, čo došlo k spornému skutkovému stavu, a po prijatí rozhodnutia.
- 158 Okrem toho rozsudok Pearle a i., už citovaný v bode 95 vyššie, na ktorý poukazujú žalobcovia, im vôbec nepomôže, keďže v prejednávanej veci nie je uplatniteľný.
- 159 Po prvé je totiž nesporné, že pôvodne museli byť prostriedky, ktoré CIVDN používa na zaplatenie prémie za vyňatie plôch, vyberané od jeho členov prostredníctvom medziodvetvových príspevkov (pozri rozhodnutie 96-1 z 5. júla 1996). Výnos z príspevku musel byť vložený do osobitného fondu spravovaného CIVDN a určeného výlučne na zaplatenie prémie za vyňatie plôch výrobcovi, ktorý má na ňu nárok (článok 5 tohto rozhodnutia).
- 160 Z vyhlásení navrhovateľa v odôvodneniach č. 43 a 44 rozhodnutia potvrdených zápisnicou z valného zhromaždenia CIVDN z 20. septembra 2000, ktoré predkladá Komisia v prílohe k vyjadreniu k žalobe, však vyplýva, že na jednej strane v roku 1999 bola prémia za vyňatie plôch zaplatená vďaka subvencii vo výške 2 milióny FRF

všeobecnej rade Východné Pyreneje a že na druhej strane prémie za vyňatie plôch bola financovaná prostriedkami, ktoré nepochádzali výlučne z výberu stanoveného príspevku, ale čiastočne aj zo všeobecného rozpočtu CIVDN. Tieto skutočnosti okrem iného neboli napadnuté žalobcami. Tak ako v rozsudku Súdneho dvora z 22. marca 1977, Steinike Weinlig (78/76, Zb. s. 595), spomínanom v bode 38 rozsudku Pearle a i., už citovanom v bode 95 vyššie, išlo tiež o priame štátne subvencie.

161 V prejednávanej veci teda nemožno, ak sa pridržame rozsudku Pearle a i., tvrdiť, že keďže náklady, ktoré vznikli organizácii, sú plne hradené prostredníctvom poplatkov uložených podnikom, ktoré z nich mali prospech, zásah CIVDN nesmeroval k vytvoreniu zvýhodnenia, ktoré by predstavovalo dodatočné zataženie pre štát alebo pre túto organizáciu (pozri v tomto zmysle rozsudok Pearle a i., už citovaný v bode 95 vyššie, bod 36).

162 Po druhé, ako zdôrazňuje odôvodnenie č. 74 rozhodnutia, v prejednávanej veci nie je na rozdiel od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Pearle a i., už citovaný v bode 95 vyššie, preukázané, že príjemcovia pomoci sú stále platiteľmi poplatku. Z rozhodnutia 96-1 CIVDN z 5. júla 1996 totiž vyplýva, že príspevok bol vypočítaný z množstiev Rivesaltes a Grand-rousillon uvádzaných na trh v roku 1995 (článok 2), zatiaľ čo výška prémie za vyňatie plôch bola 5 000 FRF ročne na vyňatý hektár (článok 6). Niektoré podniky teda mohli značne prispievať bez toho, aby dostali najmenšiu prémie za vyňatie plôch.

163 Po tretie na rozdiel od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Pearle a i., už citovaný v bode 95 vyššie, zo spisu nevyplýva, že iniciatíva organizovať a uplatňovať prémie za vyňatie plôch pochádza od nejakého súkromného združenia a nie od CIVDN, ktorý „slúžil výlučne ako nástroj na uloženie a použitie vyzbieraných poplatkov“ (pozri v tomto zmysle rozsudok Pearle, už citovaný v bode 95 vyššie, bod 37). Okrem iného je potrebné pripomenúť, že žalobcovia nenapádajú pripísateľnosť prémie za vyňatie plôch štátu.

- 164 Nakoniec, pokiaľ ide o myšlienku, že, čo sa týka prémie za vyňatie plôch, prostriedky sú ako vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Pearle a i., už citovaný v bode 95 vyššie, vyzbierané „v prospech obchodného cieľa“, ktorý „v žiadnom prípade nebol súčasťou politiky definovanej holandskými úradmi“ (rozsudok Pearle a i., už citovaný v bode 95 vyššie, bod 37), samotní žalobcovia tvrdia opak. V bode 112 repliky totiž uvádzajú, že „nie je možné so všetkou vážnosťou napadnúť tvrdenie, že zavedenie príspevkov, ktoré financovali reklamno-propagačné aktivity..., vôbec nie je súčasťou politiky podporovanej štátom, na rozdiel od opatrení v rámci plánu Rivesaltes dotknutých v tomto bode“. Žalobcovia teda priznávajú, že prémie za vyňatie plôch je súčasťou politiky podporovanej štátom.
- 165 Súhrn týchto skutočností vedie Súd prvého stupňa k záveru, že Komisia správne rozhodla, že prémie za vyňatie plôch bola financovaná zo štátnych prostriedkov.
- 166 Hoci by sa teda písomnosti žalobcov vykladali v tom zmysle, že z nich vyplýva, že predmetné opatrenia neboli financované zo štátnych prostriedkov, tento druhý žalobný dôvod je takisto potrebné zamietnuť.
- 167 Žalobu je teda potrebné zamietnuť ako čiastočne neprípustnú a v zostávajúcej časti nedôvodnú.

O trovách

- 168 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo svojich žalobných dôvodoch úspech a žalovaná navrhovala zaviazat' ich na náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazat' žalobcov, aby okrem svojich vlastných trov konania nahradili aj trovy konania, ktoré vznikli žalovanej.

169 Podľa článku 87 ods. 4 rokovacieho poriadku Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobcovia sú povinní nahradiť trovy konania.**
- 3. Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. septembra 2007.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

M. Vilaras